ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 11 ສິງຫາ 2024 (08-11-2024)

ໂຢນາທານ

ຈຸດສຳຄັນໃນບົດຮຽນ: ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ຄວາມຄາດຫວັງທາງດ້ານວັທນະທັມກຳນົດບົດບາດຂອງທ່ານ.

ພຣະຄັມພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ນາມສະກຸນຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ກາຍເປັນລາຊະວົງໃນ ແອັນ ແອັຟ ແອວ (NFL). ຄອບຄົວ ແມນນິ່ງ Manning ໄດ້ເຫັນພໍ່ແລະລູກຊາຍທີ່ດີເລີດໃນ ແອັນ ແອັຟ ແອວ. ເພເຕີນ (Peyton) (ຜູ້ທີ່ພັນລະຍາຂອງຂ້າພະເຈົ້າມັກໃນ NFL) ທີ່ໄດ້ຊະນະຊຸບເປີໂບ(Super bowl) ສອງຄັ້ງ, ຮວມທັງຫຼາຍໆລາງວັນ. ແລະນ້ອງຊາຍຂອງລາວ, ອີລາຍ (Eli), ໄດ້ຊະນະຊຸບເປີໂບ (Super Bowl) ສອງຄັ້ງ, ໃນບັນດາຜົນສຳເຣັດຫຼາຍຢ່າງຂອງລາວ. ພວກເຂົາເດີນຕາມເສັ້ນທາງຂອງພໍ່ຂອງພວກເຂົາ. ທີ່ໜ້າປລາດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຍັງມີອີກຊາຍຄົນທີສາມ. ຄູບເປີ (Cooper) ເປັນອ້າຍຂອງ Peyton ແລະ Eli, ແຕ່ໜ້າເສັຽດາຍ, ໄດ້ຮັບເສັ້ນເອັນຂອງກະດູກສັນຫຼັງບາດເຈັບຈຶ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ອາຊີບຟຸດບອນຂອງລາວຈົບລົງ, ເຖິງແມ່ນວ່າລາວໄດ້ຍອມຮັບເອົາໃຫ້ຫຼິ້ນໃນມະຫາວິທະຍາໄລ ມິດຊີຊິບປີ Mississippi. ບໍ່ວ່າຈະເປັນ Mannings ໃນວົງການກິລາ, ຄອບຄົວ ບຸດສ໌ (Bush) ໃນດ້ານການເມືອງ, ຫຼືຄອບຄົວ ຟອດ (Ford) ໃນອຸດສາຫະກັມລົດຍົນ, ບາງຄອບຄົວເບິ່ງຄືວ່າຈະຖ່າຍທອດມໍລະດົກຈາກລຸ້ນສູ່ລຸ້ນ-ຫວັງວ່າຍ້ອນການນຳພາຂອງພຣະເຈົ້າ. ຄວາມກົດດັນແມ່ນແຕ່ລູກຊາຍຂອງສິດຍາພິບານໃຫ້ສືບຕໍ່ປະເພນີການປະກາດເທສນາ, ໃນບົດຮຽນພາກນີ້, ພວກເຮົາຈະສຶກສາຄວາມສັມພັນລະຫວ່າງ ໂຢນາທານ (Jonathan) ແລະດາວິດ (David). ເບິ່ງຄືວ່າໂຢນາທານມີຄວາມພໍໃຈໃນການເປັນມືສອງຕໍ່ດາວິດ ແລະບໍ່ໄດ້ຕໍ່ສູ້ເພື່ອເດີນຕາມຮອຍຕີນພໍ່ຂອງລາວ. ໂຢນາທານຮູ້ບົດບາດຂອງລາວແລະລາວໄດ້ປະຕິບັດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງລາວໃຫ້ດີທີ່ສຸດ. ຂໍໃຫ້ພິຈາຣະນາວ່າຄວາມຄາດຫວັງຂອງວັທນະທັມສາມາດກຳນົດບົດບາດຂອງພວກເຮົາແນວໃດຖ້າພວກເຮົາບໍ່ລະມັດລະວັງ.

ຄອບຄົວຂອງທ່ານຄິດວ່າທ່ານຈະເປັນແນວໃດເມື່ອທ່ານໃຫຍ່ຂຶ້ນ?

ພຣະຄັມພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3,)

<u>ສຶກສາພຣະຄັມພີ</u>

1. 1 ຊາມູເອນ 18:1-4.

1. ເມື່ອຊາອູນແລະດາວິດໄດ້ສົນທະນາປາສັຍກັນແລ້ວໆ ໂຢນາທານລູກຊາຍຂອງຊາອູນ ກໍເກີດມີຄວາມນິຍົມຊົມຊອບດາວິດຫຼາຍແລະມີຄວາມຮັກແພງລາວຫຼາຍອີກ 2. ຕັ້ງແຕ່ມື້ນັ້ນມາ ຊາອູນກໍເອົາດາວິດໄປຢູ່ນຳ ແລະບໍ່ໃຫ້ກັບຄືນເມືອບ້ານເລີຍ 3. ຍ້ອນໂຢນາທານຮັກແພງດາວິດຫຼາຍລາວຈຶ່ງສາບານເປັນເພື່ອນທີ່ດີກັບດາວິດຕລອດໄປ 4. ໂຢນາທານໄດ້ແກ້ເສື້ອຊັ້ນນອກຂອງຕົນເອງໃຫ້ດາວິດພ້ອມທັງເຄື່ອງຮົບ ດາບ ຄັນທະນູ ແລະສາຍຮັດ.

ໂຢນາທານໄດ້ພິສູດຕົວເອງແລ້ວ, ລາວເປັນລູກຊາຍກົກຂອງຊາອູນ ແລະເປັນຄົນທຳອິດໃນສາຍການສືບຕໍ່ບັນລັງຂອງພໍ່. ສິ່ງນີ້ເປັນຄວາມປາຖນາຂອງຊາອູນສເມີ ແລະຊາອູນກໍບອກໂຢນາທານ. “ທຸກມື້ທີ່ລູກຊາຍຂອງເຢຊີອາສັຍຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ເຈົ້າແລະການປົກຄອງຂອງເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມປອດພັຍເລີຍ ຈົ່ງສົ່ງລາວມາຫາຂ້ອຍ-ລາວຕ້ອງຕາຍ” (1 ຊມອ. 20:31), ແຕ່ໂຢນາທານກໍໝັ້ນໃຈແລ້ວວ່າລາວເປັນໃຜ, ແລະລາວບໍ່ຕ້ອງການບັນລັງຫຼືຕຳແໜ່ງເພື່ອເຮັດໃຫ້ຕົນເອງເປັນບາງຄົນ. ໂຢນາທານເປັນຜູ້ນຳແລະເບິ່ງແຍງນຶ່ງສ່ວນສາມຂອງກອງທັບຊາອູນ (13:2). ໂຢນາທານເປັນນັກສູ້ທີ່ເຕັມໃຈທີ່ຈະໄປຕ້ານການບໍ່ລົງຮອຍກັນໃນສນາມຮົບ. ໃນຄັ້ງນຶ່ງ, ເພິ່ນໄດ້ເອົາພຽງແຕ່ຜູ້ຖື-ເຄື່ອງອາວຸດຂອງເພິ່ນແລະໄປຕໍ່ສູ້ກັບກອງທັບຂອງຊາວຟີລິສຕິນ (14:1). ໂຢນາທານເປັນນັກຟັງ

ແລະຖືກນຳໂດຍຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າ. ລາວໄວ້ວາງໃຈພຣະເຈົ້າເພື່ອຊ່ວຍຮັກສາພວກເຂົາ (ຂໍ້ 6), ແລະລາວຍັງເຊື່ອວ່າພຣະເຈົ້າຈະໃຫ້ເຄື່ອງໝາຍ (ຂໍ້ 10). ໂຢນາທານໄດ້ພິສູດຕົນເອງໃນບັນດາປະຊາຊົນແລະເຂົາເຈົ້າກໍຮັກລາວ. ເມື່ອດາວິດເວົ້າກັບກະສັດຊາອູນຈົບການຊະນະໂກລີອາດ, ຊີວິດຂອງໂຢນາທານໄດ້ມີການປ່ຽນແປງ. ນີ້ແມ່ນຈຸດຫັນປ່ຽນທີ່ໄດ້ມັດໃຈຂອງດາວິດແລະໂຢນາທານເປັນອັນນຶ່ງ. ມັນແມ່ນຄວາມກ້າຫານຂອງດາວິດໃນການສູ້ຮົບທີ່ເຮັດໃຫ້ໂຢນາທານປະທັບໃຈບໍ? ມັນແມ່ນຄຸນສົມບັດຂອງດາວິດທີ່ຈຳແນກໃຫ້ລາວຈາກສ່ວນທັງໝົດບໍ? ມັນແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ໂຢນາທານເຄື່ອງໝາຍຂອງສິ່ງທີ່ລາວຄວນເຮັດບໍ? ບໍ່ວ່າຈະເປັນແນວໃດກໍຕາມ, ໂຢນາທານໄດ້ໝັ້ນຄົງເຂົ້າກັບດາວິດ. ພຣະຄັມພີບອກວ່າໂຢນາທານ "ຮັກດາວິດເທົ່າທີ່ລາວຮັກຕົວເອງ (18:1). ບາງທີອາດມີອາຍຸສູງກວ່າດາວິດ, ໂຢນາທານສາມາດເຮັດໃຫ້ດາວິດເປັນຄົນໃນລັກສະນະຂອງຄວາມເປັນຊາຍ, ຂນະທີ່ດາວິດຍັງເປັນຄົນໜຸ່ມນ້ອຍຢູ່. ເມື່ອດາວິດບໍ່ໄດ້ກັບບ້ານພໍ່ຂອງລາວໂຢນາທານອາດເຮັດໜ້າທີ່ເປັນອ້າຍຜູ້ນຶ່ງທີ່ເບິ່ງດູແລແລະເບິ່ງແຍງດາວິດໃນຖານະເປັນທະຫານໃໝ່ໃນກອງທັບຂອງກະສັດ, ໂຢນາທານອາດຈະພາດາວິດຜ່ານຄ້າຍທະຫານ. ແລະແນະນຳດາວິດກັບພວກທະຫານແລະຜູ້ນຳທະຫານອື່ນໆ. ໂຢນາທານສັນຍາວ່າຕົນເອງເປັນໝູ່ກັບດາວິດແລະຮັກລາວຢ່າງບໍ່ມີເງື່ອນໄຂ. ໂຢນາທານໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມພັນທະສັນຍາກັບດາວິດແລະໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ເປັນຕາມແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າ. ໂຢນາທານໄດ້ເຕັມໃຈທີ່ຈະຍິນຍອມສິດທີທີ່ເປັນຂອງລາວ. ບັນລັງເປັນສິດກຳເນີດຂອງໂຢນາທານ, ແລະລາວຍັງໄດ້ຮັບສິດນີ້ໃນສນາມຮົບ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໃນການປະພຶດທີ່ບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວ, ໂຢນາທານເຕັມໃຈທີ່ຈະມອບມັນທັງໝົດໃຫ້ດາວິດ. ໂຢນາທານໄດ້ມອບເຄື່ອງນຸ່ງທີ່ລາວໄດ້ນຸ່ງໃຫ້ດາວິດ, ພ້ອມກັບເສື້ອຄຸມທະຫານຂອງລາວ, ດາບ, ທະນູ, ແລະສາຍແອວຂອງລາວ. ໃນການມອບສິ່ງຂອງເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ດາວິດ, ໂຢນາທານໄດ້ສະລະສິດຂອງຕົນໃນການຂຶ້ນຄອງບັນລັງ. ໂຢນາທານບໍ່ໄດ້ສົນກ່ຽວກັບການເມືອງໃນຄາວນັ້ນແຕ່ໃຫ້ຈຸດປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຖືກປະຕິບັດ. ໂຢນາທານບໍ່ໄດ້ສົນໃຈກ່ຽວກັບສາຍຕາວິທີຂອງຄົນອື່ນທີ່ຈະໄດ້ຮັບມິດຕະພາບຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແຕ່ໂອກາດທີ່ລາວຈະໄດ້ເຊື່ອມຕໍ່ກັບດາວິດ, ຜູ້ທີ່ລາວຮູ້ສຶກວ່າແມ່ນຢູ່ໃນພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ. ເນື່ອງຈາກວ່າຊາຍທັງສອງມີລັກສະນະທີ່ໝັ້ນຄົງແລະຕັ້ງໃຈຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ເຮົາຈຶ່ງໝັ້ນໃຈໄດ້ວ່າມິດຕະພາບຂອງເຂົາເຈົ້າເປັນສາຍສຳພັນອັນເລິກເຊິ່ງຕິດພັນລະຫວ່າງພີ່ນ້ອງ.

2. 1 ຊາມູເອນ 19:1-4.

1. ຊາອູນໄດ້ບອກໂຢນາທານ ລູກຊາຍຂອງພະອົງ ແລະພວກຂ້າຣາຊການເຖິງແຜນການຂ້າດາວິດ 2. ແຕ່ໂຢນາທານຮັກດາວິດຫຼາຍ ລາວຈຶ່ງມາບອກດາວິດວ່າ "ພໍ່ຂ້ອຍພຍາຍາມຈະຂ້າເຈົ້າຢູ່ ໃນມື້ອື່ນເຊົ້າຈົ່ງລະວັງຕົວໃຫ້ດີ 3. ໃຫ້ເຈົ້າໄປລີ້ຕົວໃນບ່ອນເລິກລັບສ່ວນຂ້ອຍຈະໄປຢືນຢູ່ຄຽງຂ້າງພໍ່ຂອງຂ້ອຍໃນທົ່ງນາບ່ອນທີ່ລີ້ຕົວຢູ່ນັ້ນ ຂ້ອຍຈະກາບທູນເລື່ອງຂອງເຈົ້າຕໍ່ພໍ່ຂອງຂ້ອຍ ຖ້າວ່າ ຂ້ອຍຮູ້ເລື່ອງໃດແລ້ວ ຂ້ອຍຈະມາບອກໃຫ້ເຈົ້າຮູ້ໂລດ." 4. ໂຢນາທານໄດ້ກ່າວສັນລະເສີນດາວິດຕໍ່ຊາອູນວ່າ ສະເດັດພໍ່ຂ້ານ້ອຍ ຂໍຢ່າທຳຮ້າຍດາວິດຂ້າໃຊ້ຂອງພໍ່ເລີຍ ລາວບໍ່ໄດ້ເຄີຍເຮັດສິ່ງໃດຜິດຈັກເທື່ອ ແຕ່ກົງກັນຂ້າມ ທຸກສິ່ງທີ່ລາວເຮັດນັ້ນເປັນຜົນດີອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແກ່ພໍ່.

ມັນໄດ້ຖືກອະທິບາຍໂດຍບາງຄົນວ່າເປັນບ່ອນທີ່ຍາກທີ່ສຸດທີ່ຈະຖືກຕັ້ງຢູ່ກາງຂອງການສົງຄາມລະຫວ່າງສະມາຊິກຄອບຄົວ. ມັນອາດຈະເປັນຜົວທີ່ແມ່ບໍ່ເຂົ້າກັບພັນລະຍາຂອງລາວ. ມັນສາມາດເປັນອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງໃນການຮັບຜິດຊອບດູແລພໍ່ແມ່, ແຕ່ອ້າຍເອື້ອຍນ້ອງຄົນອື່ນໆບໍ່ລ່ຳໄລກັບການດູແລອັນເໝາະສົມທີ່ຄວນຈະເປັນ. ທ່ານຄວນເອົາຝ່າຍໃດ? ທ່ານບອກເຈົ້າໜ້າທີ່ແນວໃດວ່າເຂົາເຈົ້າຜິດ? ທ່ານຈະເປັນກັມມະການແນວໃດລະຫວ່າງກຸ່ມຄົນສງງສ່ວນນ້ອຍຊຶ່ງເປັນສັດຕູ, ເປັນພິເສດໃນເມື່ອທ່ານມີຄຳໜັ້ນສັນຍາເລິກເຊິ່ງຕໍ່ຄົນໃນແຕ່ລະຝ່າຍ? ຄວາມເຄັ່ງຕຶງໄດ້ກໍ່ສ້າງຂຶ້ນແລະບັນຍາກາດໃນຣາຊວັງເປັນພິດພັຍທີ່ຢ່າງໜ້ອຍຈະກ່າວເຖິງ. ຊາອູນໄດ້ພະຍາຍາມໃຊ້ລູກສາວຂອງຕົນເພື່ອໃສ່ກັບດັກແລະຂ້າດາວິດ. ລາວໄດ້ສັນຍາກັບນາງເມຣາລູກສາວກົກທີ່ສຸດກັບດາວິດ ເພື່ອຕໍ່ສູ້ກັບພວກຟີລິສຕິນ. ແຜນການແມ່ນວ່າພວກຟີລິສຕິນຈະຂ້າດາວິດ (1 ຊາມູເອນ 18:17). ຊາອູນໄດ້ປະຕິເສດຂໍ້ຕົກລົງນັ້ນ (ຂໍ້ 19). ຫຼັງຈາກນັ້ນລາວໄດ້ສັນຍາກັບລູກສາວນ້ອຍຂອງລາວ, ມີຄາລ, ກັບດາວິດຖ້າລາວຂ້າຊາວຟີລິສຕິນສອງຮ້ອຍຄົນ (ຂໍ້ 27), ແລະອີກເທື່ອນຶ່ງຄວາມຫວັງຂອງລາວຖືກທຳລາຍໂດຍດາວິດກັບຄືນມາດ້ວຍຊັຍຊນະ (ຂໍ້ 25). ຄວາມລົ້ມເຫຼວຂອງແຜນການຊົ່ວທັງໝົດຂອງຊາອູນ

ແລະອຸບາຍຕ່າງໆໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍໃຫ້ຊາອູນເຫັນວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຢູ່ກັບດາວິດຢ່າງແທ້ຈິງ (ຂໍ້ 28). ເພື່ອຕື່ມການດູຖູກໃສ່ບາດເຈັບ, ລູກສາວຂອງລາວເອງແລະຄົນອື່ນໆໃນຄອບຄົວຮັກດາວິດ. ນີ້ເຮັດໃຫ້ຊາອູນໃຈຮ້າຍ, ແລະລາວໄດ້ກາຍເປັນສັດຕູຂອງດາວິດ (ຂໍ້ 29). ຫຼັງຈາກວາງແຜນສູ້ຮົບກັບດາວິດຢ່າງເປັນສ່ວນຕົວໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນສຳເລັດ, ຊາອູນໄດ້ສັ່ງໃຫ້ໂຈມຕີຊີວິດຂອງດາວິດ, ຊາອູນບໍ່ມີເຫດຜົນທີ່ມີຜູ້ລອບສັງຫານ, ແຕ່ໃນຄວາມກຽດຊັງແລະຄວາມສິ້ນຫວັງ, ຊາອູນໄດ້ກະທຳອັນໂຫດຮ້າຍນີ້ຕໍ່ລູກເຂີຍຂອງລາວ, ເຂດແດນໄດ້ຖືກຂີດເສັ້ນໝາຍ; ທຸກຄົນຈະຕ້ອງເລືອກຝ່າຍ. ທ່ານຈະເຮັດຫຍັງໃນສະຖານະການເຫຼົ່ານັ້ນ? ເຄົາລົບແມ່ຂອງທ່ານຫຼືຮັກເມັຽຂອງທ່ານ? ຢືນຢູ່ກັບນາຍຈ້າງຫຼືກັບເພື່ອນຮ່ວມງານຂອງທ່ານ? ໂຢນາທານຕ້ອງການເຮັດທັງສອງ-ເຄົາລົບພໍ່ຂອງລາວປົກປ້ອງເພື່ອນຂອງລາວ. ໂຢນາທານຈະແກ້ບັນຫາແລະແກ້ໄຂຄວາມບໍ່ຍຸຕິທັມໄດ້ແນວໃດ? ໂຢນາທານສັດຊື່ຕໍ່ດາວິດແລະບອກລາວວ່າພໍ່ຂອງລາວກຳລັງວາງແຜນຫຍັງ. ລາວບໍ່ໄດ້ເກັບຄວາມລັບຈາກດາວິດ. ຄວາມລັບແມ່ນຂີ້ໝ້ຽງທີ່ກິນໄປຢູ່ໃນພື້ນຖານຂອງມິດຕະພາບ. ໃນຖານະເປັນເພື່ອນຂອງດາວິດ, ໂຢນາທານຮູ້ສຶກຖືກບັງຄັບໃຫ້ເຕືອນດາວິດໃຫ້ລີ້ຕົວ. ໂຢນາທານຕ້ອງການທີ່ຈະເຮັດວຽກກ່ຽວກັບການແກ້ໄຂໃນທາງບວກສຳລັບດາວິດ, ສະນັ້ນລາວໄດ້ຕົກລົງທີ່ຈະເວົ້າກັບພໍ່ຂອງຕົນໃນນາມຂອງດາວິດ; ລາວຍັງໄດ້ຕົກລົງທີ່ຈະສື່ສານການຄົ້ນພົບຂອງລາວກັບດາວິດ. ໂຢນາທານມີຄວາມເຄົາລົບນັບຖືແລະໃຫ້ກຽດພໍ່ຂອງລາວ. ເມື່ອລາວພົບກັບຊາອູນ, ລາວເວົ້າຄວາມຈິງກ່ຽວກັບດາວິດ. ໂຢນາທານໄດ້ແບ່ງປັນຄວາມເຊື່ອໝັ້ນໃນຫົວໃຈຂອງລາວກັບພໍ່ຂອງລາວ. ດາວິດເປັນໝູ່ຂອງລາວແລະໄດ້ກາຍເປັນເໝືອນນ້ອງຊາຍຂອງໂຢນາທານ. ດາວິດໄດ້ເປັນນຶ່ງໃນຄອບຄົວ, ລູກເຂີຍຂອງຊາອູນ, ແລະນ້ອງເຂີຍຂອງໂຢນາທານ. ດາວິດເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ສັດຊື່ຕໍ່ຊາອູນ. ໂຢນາທານຮັບຮູ້ເຣື່ອງນັ້ນແລະເອີ້ນຄຳສັ່ງທີ່ຊາອູນຮັບຮອງວ່າເປັນ "ບາບ" ແລະກະຕຸ້ນພໍ່ຂອງລາວໃຫ້ຢຸດມັນລົງ. ຊາອູນໄດ້ຮັບຟັງຄຳແນະນຳຂອງໂຢນາທານ ແລະສາບານວ່າລາວຈະບໍ່ພຍາຍາມອີກຕໍ່ຊີວິດຂອງດາວິດ (19:6). ສະຖານະການໄດ້ແຜ່ລາມໄປໃນຕອນນີ້. ໂດຍການກະທຳດ້ວຍຄວາມສັດຊື່, ໂຢນາທານໄດ້ຕົກລົງກັນ, ແລະ ດາວິດໄດ້ກັບຄືນໄປຮັບໃຊ້ກະສັດຊາອູນ (ຂໍ້ 7): ເປັນໜ້າເສັຽໃຈ, ການຢຸດຍິງມັນສັ້ນ-ຫຼາຍ (ຂໍ້ 9-10)

ເຮົາຮຽນຮູ້ຫຍັງຈາກຕົວຢ່າງຂອງໂຢນາທານກ່ຽວກັບການເວົ້າແທນໃຫ້ຜູ້ອື່ນ?

3. 1 ຊາມູເອນ 23:15-18

15. ແລະດາວິດຮູ້ວ່າຊາອູນໄດ້ອອກມາຊອກຫາເພື່ອຂ້າຕົນ ດາວິດຈຶ່ງຢູ່ໃນປ່າຊີເຟ. 16. ໂຢນາທານລູກຂອງຊາອູນໄດ້ຂຶ້ນໄປຫາດາວິດທີ່ປ່າໄມ້ ແລະໜູນໃຈລາວໃຫ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນໃນພຣະເຈົ້າ. 17. ໂຢນາທານເວົ້າກັບດາວິດວ່າ "ຢ່າຢ້ານເລີຍ ເພາະວ່າມືຂອງຊາອູນພໍ່ຂອງຂ້ອຍຈະບໍ່ພົບເຈົ້າ ແລະເຈົ້າຈະໄດ້ເປັນກະສັດປົກຄອງເໜືອຊາວອິສຣາເອນ ແລະຂ້ອຍຈະເປັນຜູ້ຮອງຕໍ່ຈາກເຈົ້າ ຊາອູນພໍ່ຂອງຂ້ອຍກໍຮູ້ເລື້ອງນີ້ຄືກັນ" 18. ແລະທັງສອງກໍເຮັດຄຳໝັ້ນສັນຍາຕໍ່ພຣະພັກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ດາວິດຍັງຢູ່ໃນປ່າໄມ້ ແລະໂຢນາທານກໍກັບໄປໃນວັງ.

ທ່ານໄດ້ຮຽນຮູ້ແນວໃດທີ່ພໍໃຈກັບບົດບາດທີ່ພຣະເຈົ້າເອີ້ນໃຫ້ທ່ານສຳເລັດ?

ໂຢນາທານແລະດາວິດຕ້ອງຍອມຮັບຄວາມຈິງທີ່ຊາອູນບໍ່ເຊົາຈົນກວ່າດາວິດຕາຍ. ເຖິງແມ່ນເມື່ອໂຢນາທານພຍາຍາມເຮັດໃຫ້ສະຖານະການສງົບລົງ, ຊາອູນກໍຄຽດຮ້າຍໃຫ້ໂຢນາທານຈົນພຍາຍາມຂ້າລູກຊາຍດ້ວຍຫອກແທງລາວ (1 ຊາມູເອນ 20:33), ຄວາມເປັນສັດຕູຂອງຊາອູນໄດ້ເຮັດໃຫ້ມີການຂ້າກັນ. ເມື່ອອາຮີເມເລັກ, ປະໂລຫິດ, ໄດ້ຊ່ວຍດາວິດດ້ວຍອາຫານແລະອາວຸດ, ຊາອູນໄດ້ແກ້ແຄ້ນແລະມີປະໂລຫິດແປດສິບຫ້າຄົນຂອງພຣະເຈົ້າຖືກຂ້າຕາຍ (22:18), ເຊັ່ນດຽວກັນກັບຊຸມຊົນທັງໝົດ (ຂໍ້ 19), ມັນເປັນຄາວອັນຕະລາຍທີ່ຈະສນັບສນູນດາວິດໃນທາງໃດກໍ່ຕາມ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ມັນເປັນທີ່ຈະແຈ້ງວ່າດາວິດຢູ່ໃນພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະພຣະເຈົ້າຍັງກ່າວກັບດາວິດເພື່ອໃຫ້ລາວກ້າວໄປໜ້າຊາອູນ (23:10-12), ການຂົ່ມຂູ່ຂອງຊາອູນກໍເປັນຈິງ, ສິ່ງທີ່ເລີ່ມຕົ້ນມາຈາກຈິດໃຈອິດສາໄດ້ປ່ຽນໂສມໜ້າທີ່ເຊື່ອໃຈບໍ່ໄດ້, ເຊິ່ງນຳໄປສູ່ການກະທຳຂອງຄວາມໂກດແຄ້ນ, ແລະຈາກນັ້ນຄວາມຢ້ານກົວຂອງຄວາມຄຽດແຄ້ນ, ຊາອູນໄດ້ຄິດແຜນອຸບາຍຂຶ້ນໃໝ່, ຫຼັງຈາກຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມກຽດຊັງຂອງລາວ. ລາວໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນການສແວງຫາຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ

ທີ່ຈະເອົາຊີວິດຂອງດາວິດ (ຂໍ້ 14). ອັນນີ້ແມ່ນສິ່ງຄາມທາງວິນຍານ. ທ່ານຕົກຕະລຶງບໍເມື່ອຮູ້ວ່າທ່ານມີສັດຕູທີ່ວາງແຜນຕໍ່ຕ້ານທ່ານ? ຢ່າເລີຍ. ຄົນອື່ນບໍ່ຕ້ອງການເຫດຜົນທີ່ຈະບໍ່ມັກທ່ານ, ດັ່ງທີ່ໂຢນາທານແລະດາວິດຄົ້ນພົບ, <u>ຄວາມຜິດຫວັງແລະຄວາມເຈັບປວດທີ່ສຸດຂອງທ່ານຈະມາຈາກຜູ້ທີ່ຢູ່ໃກ້ທ່ານທີ່ສຸດ</u>. ແຕ່ໃນລະຫວ່າງການສແວງຫາຂອງຊາອູນ, ດາວິດໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຂອງພຣະເຈົ້າ (ຂໍ້ 14), ໂຢນາທານແລະດາວິດຕ້ອງປະກອບອາວຸດດ້ວຍຕົນເອງສໍາລັບການສູ້ຮົບທີ່ເຂົາເຈົ້າກໍາລັງປະເຊີນໃນເວລານີ້, ໂຢນາທານຕ້ອງເຫັນສິ່ງນີ້ຈາກທັສນະຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຮຽກເອີ້ນກ່ຽວກັບຊີວິດຂອງດາວິດ, ແລະໂຢນາທານໄດ້ເຕັມໃຈເດີນທາງນີ້ຮ່ວມກັບດາວິດ, ເຖິງແມ່ນວ່າມັນໝາຍເຖິງການຕໍ່ຕ້ານກັບພໍ່ຂອງຕົນເອງ. ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາເຈົ້າປະກອບອາວຸດຕົນເອງທາງດ້ານຈິດໃຈໂດຍອ້ອມຮອບຕົວພວກເຂົາດ້ວຍການສນັບສນູນດ້ານສິນທັມ. ເມື່ອດາວິດຢູ່ໃນຖິ່ນແຫ້ງແລ້ງກັນດານຊີຟແລະປະເຊີນໜ້າກັບການໂຈມຕີຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງໃນຊີວິດ, ໂຢນາທານໄດ້ມາໃຫ້ກໍາລັງໃຈລາວໃນຄວາມເຊື່ອ (ຂໍ້ 16). ສ່ວນນຶ່ງຂອງສິ່ງທີ່ໂຢນາທານບອກດາວິດໄດ້ຮັບການຢືນຢັນໂດຍການເຈີມໃນເບື້ອງຕົ້ນ: ດາວິດຈະເປັນກະສັດຢ່າງໃດກໍຕາມ ເມື່ອໂຢນາທານເວົ້າວ່າ, “ເຮົາຈະເປັນຜູ້ບັນຊາການຜູ້ທີສອງຂອງເຈົ້າ” (ຂໍ້ 17), ມັນບໍ່ໄດ້ເປັນແນວນັ້ນ. ໂຢນາທານແລະດາວິດໄດ້ປະກອບຕົນເອງດ້ວຍການປະຕິບັດ. ດາວິດໄດ້ຮັກສາດາບຂອງໂກລີອາດໄວ້ດ້ວຍຮ່າງກາຍ. ລາວຕ້ອງສືບຕໍ່ລີ້ຊ່ອນຕົວແລະປຸ່ນສະຖານທີ່. ພວກເຂົາໄດ້ປະກອບອາວຸດຕົນເອງດ້ວຍທາງວິນຍານເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດພັນທະສັນຍາໃນທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ເຂົາເຈົ້າສັນຍາວ່າຈະເບິ່ງແຍງເຊິ່ງກັນແລະກັນແລະລູກຫຼານຂອງເຂົາເຈົ້າ. ສັນຍາວ່າຈະສນັບສນູນເຊິ່ງກັນແລະກັນ (20:42). ເຖິງແມ່ນວ່າໂຢນາທານຈະບໍ່ໄດ້ຮັບໂອກາດທີ່ຈະເປັນອັນດັບສອງຂອງດາວິດ, ແຕ່ລາວກໍພໍໃຈທີ່ຈະໄດ້ຮັບໜ້າທີ່ສນັບສນູນນັ້ນ. ການຮັບໃຊ້ໃນເງົາຂອງຄົນອື່ນອີກບໍ່ໄດ້ດຶງດູດຄວາມສົນໃຈໃສ່ວັທນະທັມຂອງການເປັນມືຊັ້ນເອກ. ແຕ່ໂຢນາທານໄດ້ເຮັດຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າສໍາເລັດເປັນຈິງ ແລະລາວກໍມີຄວາມສງົບສຸກ. ບໍ່ມີຫຍັງສາມາດປຽບທຽບກັບຄວາມສງົບຂອງການເປັນຢູ່ໃນໃຈຂອງພຣະເຈົ້າສໍາລັບຊີວິດຂອງທ່ານ.

ເຮົາສາມາດເຮັດຂັ້ນຕອນໃດແດ່ເພື່ອເຂົ້າໃຈບົດບາດຂອງເຮົາໃນພາຣະກິດຂອງພຣະເຈົ້າ?

ນໍາໃຊ້ໃນຊີວິດ

ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ຄວາມຄາດຫວັງຂອງວັທນະທັມກໍານົດບົດບາດຂອງທ່ານ. ເລືອກນຶ່ງໃນການນໍາໃຊ້ໃນຊີວິດຕໍ່ໄປນີ້:

- **ໜູນໃຈຜູ້ນໍາ**. ຄວາມເປັນຜູ້ນໍາສາມາດໂດດດ່ຽວໄດ້. ທ່ານມີຄູສອນໂຮງຮຽນວັນອາທິດທີ່ສາມາດໃຊ້ການຊ່ວຍເຫຼືອໄດ້ບໍ? ທ່ານຮູ້ຈັກສິດຍາພິບານຜູ້ທີ່ຕ້ອງການຄໍາອະທິຖານບໍ? ສົ່ງຂໍ້ຄວາມຂອງຂໍ້ພຣະຄັມພີແລະເປັນພຣະພອນໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາເຈົ້າ.
- **ຂຽນປໂຍກພາຣະກິດຊີວິດ**. ທ່ານຮູ້ຈັກພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າສໍາລັບຊີວິດຂອງທ່ານບໍ? ທ່ານກໍາລັງວາງແຜນກັບແຜນຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນໃຈບໍ? ເປົ້າໝາຍອັນໃຫຍ່ຂອງຊີວິດທ່ານແມ່ນຫຍັງ? ໃຊ້ເວລາໃນການອະທິຖານແລະຖືສິນອົດອາຫານ ແລະໄດ້ຮັບຄວາມແຈ່ມແຈ້ງຈາກພຣະເຈົ້າກ່ຽວກັບບົດບາດຂອງທ່ານໃນຊີວິດ. ຈາກນັ້ນໃຫ້ຂຽນບົດສະຫຼຸບດ້ວຍເປົ້າໝາຍທີ່ບັນລຸໄດ້.
- **ຢືນຂຶ້ນເພື່ອຜູ້ອື່ນ**. ທ່ານມີຄອບຄົວຫຼືໝູ່ເພື່ອນທີ່ທ່ານສາມາດຊ່ວຍຈາກການໂຕ້ຖຽງກັນ? ຄູ່ສົມລົດຂອງທ່ານໄດ້ຮັບການຍອມຮັບຈາກຄອບຄົວຂອງທ່ານບໍ? ມີຄົນຢູ່ໃນຊຸມຊົນຂອງທ່ານທີ່ສາມາດໃຊ້ຕົວປ້ອງກັນໄດ້ບໍ? ຈົ່ງຕັ້ງໃຈໃຫ້ກໍາລັງໃຈເຂົາເຈົ້າ ແລະໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ວ່າທ່ານໄດ້ເຂົາຄືນມາ. ຢ່າຢ້ານທີ່ຈະເປັນກະບອກສຽງໃນນາມຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ອຸປຖັມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ https://ulsb.org/sunday-school-2/ **ແປໂດຍ PA**